

Загальна стратегія і тактика антифашистського руху

колектив UANTIFA

05/29/2023

Зміст

1. Розвиток, самоосвіта та політична свідомість	3
Індивідуальний розвиток	3
Політична свідомість	3
2. Створення аффініті-груп та ассамблей	4
Загальні моменти	4
Довіра	4
Самоаналіз та критика	5
Асамблея	5
3. Від федерації до конфедерації антифашистських груп	6
Федерація	6
Конфедерація	6
4. Основна задача сьогодні: підготовка до майбутньої вуличної війни та репресій	7
Неоліберальний курс уряду	7
Зміцнення та консолідація силового апарату	7
Медійне та ресурсне посилення правих	7
Що можна вдіяти?	8

1. Розвиток, самоосвіта та політична свідомість

Індивідуальний розвиток

Рух складається з окремих індивідів. Всі ми маємо певний набір якостей, вмінь, можливостей, ресурсів, що визначають нашу спроможність розвивати рух. Чим сильніше з цієї точки зору окремі індивіди (ланки ланцюга), тим сильніший весь рух (ланцюг).

Саме тому важливо піклуватися про своє фізичне та психологічне здоров'я, займатися саморозвитком та освітою, вчитися бути раціональними, але разом з тим товариськими людьми, отримувати висококваліфіковані спеціальності та вчитися поводити себе в екстремальних умовах: виживання в дикій природі, самопоміч під час поранень, бойові дії тощо.

Надважливо зрозуміти себе: власні довготривалі потреби, слабкі та сильні сторони, ліміти, а також загальну спроможність. Якщо ви не готові до певних дій — ви завжди можете взяти на себе інші. Бо, напевно, перед рухом ніколи не буде стояти мало задач.

Політична свідомість

Її розвиток заслуговує особливої уваги. Вона формується через вивчення історії, філософії та політичних робіт як дослідників, так і безпосередніх учасників руху: активістів, борців, організаторів та партизан. Результатом політичної свідомості та орієнтування має стати розуміння — до якої саме суспільної моделі ви прагнете? Як вона має функціонувати та як її досягти?

Нашими засадничими текстами поки є ці:

Антифашизм має бути політичним

Конфедерація як комуна комун

Анархія 21

«Федералізм, соціалізм та антитеологізм»

Тут також важливо бути чесними із собою та товаришами: якщо вам не подобаються якісь аспекти соціально-політичної концепції, ви відчуваєте протиріччя або якісь речі вам незрозумілі — їх треба проговорювати. Тільки товариші та товаришки з міцним ідейним фундаментом, впевнені у своїй меті, залишаються в русі роками, готові на самопожертву, визначають вектор розвитку руху та задають йому планку.

Індивідуальна робота над собою має відбуватися постійно і бути одним із стовпів особистості. Але вона потрібна для того, щоб об'єднуватися з іншими та діяти.

2. Створення аффініті-груп та ассамблей

Загальні моменти

Affinity означає «близькість», аффініті-група — група близьких людей. Ми соціальні істоти і всім нам потрібні інші, в тій чи іншій ролі. Одна людина може зробити багато чого. Але вона ніколи не зможе зробити того, що може колектив. Тим паче вона не зможе перебудувати суспільство.

З нашого досвіду, аффініті-групи не мають бути великими: від 2 до 12 людей. В середньому на свідоме формування групи йде від одного року. Якщо ви приймаєте нову людину (що вже є активісткою), то на злагодження може піти від 1 до 3 місяців. Якщо людина не є активістом і тільки стає на цей шлях, то варто використовувати правило: *один новий, два старих*. Це важливий підхід до інтеграції, якщо у вас нема товаришів, що свідомо «супроводжують» новачка. На інтеграцію абсолютно нової людини йде від 1,5 року до 5 літ.

Довіра

Вирішальною в справі формування аффініті-груп є довіра до інших. Це питання двохстороннє, в тому сенсі, що, перше, кожен товариш чи товаришка мають довести, що інші можуть їм довіряти; друге, всі ми маємо вчитися довіряти іншим. Довіра заробляється через дії, але варто починати з малого: приходити вчасно на зібрання та тренування, встигати виконувати задачі в строки, бути стабільними та щирими, не підводити інших. Ми й досі міркуємо над системою «випробувань», але зі свого досвіду можемо радити:

- не поспішайте знайомство, а навпаки «розтягуйте» його, починаючи з побутових та загальних тем, поступово зводячи їх до філософських, ідейних та практичних.
- дайте зацікавленій людині книгу/брошуру/поділіться статтю та поставте строки на прочитання — якщо людина не впоралася з цим, то скоріше за все, не впорається і з більш складними задачами.
- дивіться на охайність та послідовність людини у повсякденному житті, на те як вона ставиться до друзів та коханих, до рідних та тварин; як вони поводять себе з нею. Це не завжди визначає людину, але може виявитися важливим.
- переживіть з людиною екстремальний чи досвід колективної співпраці, і подивіться на її реакції, дії та рефлексію.
- поїште з людиною.

- сходіть разом в похід. Природа завжди є джерелом натхнення та різноманіття ситуацій, в яких ми проявляємо справжніх себе.

Найчастіше учасниками аффініті стають старі друзі та подруги, що мають спільні погляди. Іноді товариші знаходять одне одного вже в русі. Найважливіше - розуміти пріоритетність політичних цілей, товариства та справи над дружбою та її досвідом. **Друг може стати поганим товаришем. Але гарний товариш ніколи не буде поганим другом.**

Самоаналіз та критика

Аффініті — має бути місцем безпеки, де вас вислухають, підтримують та приймуть. Тому важливо приділяти увагу психологічному стану учасниць та учасників, підтримувати одне одного та ваш бойовий дух. Для цього можна проводити рефлексивні сесії раз на пару тижнів. Щоб говорити про події, ділитися переживаннями та враженнями, аналізувати поведінку, регулювати конфлікти та вчитись критиці та самокритиці.

Критика — судження про переваги та недоліки явищ, їхній аналіз та оцінка.

Асамблея

Аффініті-група є неформальним об'єднанням, яке необов'язково стає політичним в глибинному сенсі цього слова. Політика — це колективне прийняття рішень про розвиток. Тож в момент, коли ви як аффініті-група почнете діяти, перед вами також постане питання прийняття рішень.

Цей процес надзвичайно важливий і має бути більш формалізованим, що впливає на його конструктивність. Антифашистським, лібертарним, себто лівим поглядам, ціннісно найближчим є консенсуальний спосіб прийняття рішень, а не голосування і тим паче не одноосібне управління. Коли ви почнете приймати рішення консенсуально та регулярно (наприклад, раз на 2 тижні, що є ідеальним для малих груп) — ви створите **асамблею** і дізнаєтеся, що таке народовладдя.

Асамблея — загальний збір членів якої-небудь групи, ініціативи чи організації заради обговорення планів, дій та їх координації.

В процесі ви будете знайомитися з іншими аффініті-групами та ініціативами. Важливо обмінюватися досвідом та мати «єдині стандарти» (чи принаймні не мати протиріччя) прийняття рішень. Ми радимо проводити спільні асамблеї за територіальним принципом, наприклад, по районах міста — вам має бути зручно відвідувати їх, в усіх сенсах.

При організації та проведенні асамблей, пам'ятайте про безпеку та фасилітацію, бо якщо ваші зустрічі будуть нудними та неконструктивними — люди можуть швидко втратити інтерес та зостатися на рівні своїх аффініті. Народовладдя має бути цікавим, свіжим та надихаючим!

3. Від федерації до конфедерації антифашистських груп

Федерація

Коли у вашому місті є кілька аффініті, що перетинаються лише по якимось конкретним приводам — це мережа. Федерація означає усвідомлення себе суб'єктами процесу та регулярність у координації дій. В рамках федерацій аффініті можуть зробити власну практику самоврядування глибшою, посилаючи на збори делегатів. Такі делегати мають лише представляти свою асамблею, але не приймати за неї рішення, тому тут варто пам'ятати про імперативний мандат. Якщо ми говоримо про Київ, то в ньому могла б бути одна або дві федерації (по районах), що збиралися б раз на місяць чи три, заради обговорення спільних дій та координації. Також такі зустрічі необов'язково проводити фізично — їх можна робити онлайн чи у змішаному форматі. Втім варто піклуватися про належну фасилітацію, модерацію та безпеку зборів.

Конфедерація

Відрізняється від федерації одним важливим моментом: ідейною єдністю, основні моменти якої сформульовані та описані (в документах/статтях/книгах/колективних договорах). Є багато груп та колективів, що називають себе «лівими», «анархістськими», «антифашистськими» тощо. Але їхні відмінності проявляються в тому, як вони діють, що говорять і яку соціальну альтернативу вибудовують. Конфедерація можлива лише з тими, хто повністю поділяє ваші засади: світогляд, цінності, принципи, підходи та аналіз дійсності. Ніколи не бійтеся діяти в меншості. Якщо ваші підходи працюють ефективно — люди приєднуються до вас в майбутньому. Витратити час на групи та товаришів з іншими підходами має сенс лише з тактичних міркувань: наприклад, щоб отримати корисний досвід.

Конфедерація, а можливо й конфедерації — наша нагальна мета зараз.

Задача конфедерацій полягає не тільки в координації різних суб'єктів політичного середовища, але й у вирішенні структурних, інфраструктурних та побутових проблем. Конфедерації — це прообраз та своєрідний тренажер зі створення майбутніх самоврядних адміністрацій, що є основою вільного суспільства.

4. Основна задача сьогодні: підготовка до майбутньої вуличної війни та репресій

Найвірогіднішим сценарієм майбутнього ми бачимо важку, але перемогу України у війні з рф. З цим сценарієм також пов'язані наші подальші прогнози та опис кількох тенденцій, що викликають занепокоєння.

Неоліберальний курс уряду

Ми спостерігаємо знищення системи соціальної підтримки держави та ще більш широке використання ринкової логіки у житті суспільства; тісну співпрацю з урядами, корпораціями та силовим апаратом різних держав; монобільшість правлячої партії у парламенті. З перемогою Україна, скоріше за все, ввійде в НАТО та ЄС. Наразі ми не маємо сил та структур, щоб спинити цей процес, але прогнозуємо, що він завершиться спробою зачистки радикального політичного поля та ще більшою редукацією розуміння політичних процесів серед пересічних громадян. Все заради стабілізації правління та отримання ще більшої фінансової вигоди.

Зміцнення та консолідація силового апарату

Поліція та СБУ мають карт-бланш на різні дії, в силові структури надходить величезна купа грошей, збільшується кількість працівників, проводиться в рази більше оперативних дій, що дає більше досвіду людям та структурі в цілому. Також, розширюється технічний спектр можливостей спостерігання, контролю та впливу цих структур. Для політичних активістів це означає нові структурні, правові, фізичні та кібернітичні виклики.

Медійне та ресурсне посилення правих

Завдяки масовій участі у воєнних діях та якісній медійній роботі, ультраправі сьогодні успішно захоплюють інформаційний простір, стають відомими, популярними та легітимними. Це призводить до надходження фінансових та матеріальних ресурсів, збільшення рекрутингових можливостей. Паралельно з цим в містах налагоджується агітаційна та організаційна робота, скоюються напади. Тож в майбутньому ми можемо побачити активізацію та загострення вуличної війни, в якій у лівих, в нинішньому вигляді, немає шансів.

Що можна вдіяти?

По-перше, на індивідуальному рівні ми пропонуємо сконцентруватися на політичній самоосвіті, індивідуальному розвитку та самовизначенні.

Якщо ви збираєтесь воювати — обирайте більш професійні, перспективні та безпечні спеціальності. Наприклад, бути штурмовіком — більш небезпечно ніж оператором БПЛА, але обидві спеціальності мають доступ до вогнепальної зброї та можливість покращувати навички володіння нею. Також варто продумувати власний медійний образ та логіку.

Якщо ви збираєтесь вести цивільне життя — навчайтеся, здобуйте спеціалізацію, знаходьте соціально корисні та добре оплачувану роботу. Все це необхідно з точки зору вашого особистого майбутнього, можливостей, які ви зможете дати руху, та підтримки товаришів на фронті. Зорганізуйтеся для проведення зборів, пошуку екіпу, волонтерства, провадження юридичної, психологічної та реабілітаційної допомоги, висвітлення фронтової антифашистської боротьби у медіа тощо.

Якщо ви вже воюєте — намагайтеся зберегти своє фізичне та психічне здоров'я, здобуйте важливі в майбутньому навички, офіцерське звання (якщо це можливо) тощо. Подумайте над медійною складовою своєї діяльності.

Не менш важливим буде зберегти власні політичні переконання та пронести їх через цей важкий період.

По-друге, ми пропонуємо організовуватися. Індивідам в аффініті-групи. Аффініті — в ініціативи та організації. Створювати асамблеї та федерації. Найголовніше — не замикатися на собі та своїй діяльності, а створювати зв'язки між собою. Перед нами стоїть величезна кількість практичних задач, які треба вирішувати для розбудови руху, і з якими неможливо впоратись поодиночці.

Якщо ви на фронті — створюйте фронтові аффініті та асамблеї, намагайтеся практикувати самоврядування хоча б в якомусь структурованому вигляді. Об'єднуйтеся з іншими в фронтові федерації заради вирішення побутових, службових та специфічних проблем.

По-третє, на нашу думку, основними напрямками діяльності сьогодні є:

Створення структур та практика навичок самоврядування

Через асамблеї, федерації та конфедерації.

Створення власних сил самооборони

Через покращення власної фізичної форми та освоєння навичок вуличної боротьби; освоєння базових навичок з володіння вогнепальною зброєю, тактичної медицини, дій в малих групах; пряму дію.

Інфраструктурна розбудова

Через пошук та створення постійних чи тимчасових просторів.

Підтримка товаришів на фронті

Через перевірені чи власні волонтерські ініціативи, збори, кампанії.

Підтримка людей з лівої, тобто анархістської та антифашистської спільноти

Через створення мережі солідарності, заснування фондів взаємопідтримки, кооперацію.

Міжнародна співпраця та мобілізація діаспори

Через нарощування співпраці з (про)лібертарними та демократичними силами в інших країнах. В багатьох європейських містах є дружні соціальні простори, які ліва українська діаспора може та повинна використовувати для створення спільноти, консолідації та допомоги товаришам в Україні.

UANTIFA
Літо, 2023

find each other.

колектив UANTIFA
Загальна стратегія і тактика антифашистського руху
05/29/2023

Retrieved on 09/10/2023 from UANTIFA.

lib.edist.ro